

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

29

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 16-го Апрѣля — 1846 — Wilno. WTOREK, 16-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Печальный видъ бѣдности и нищеты, повсюду представлявшійся жителямъ Г. Вильно, ежедневно увеличивающееся число нищихъ, полунагихъ, просящихъ пропитанія и прикрытія наготы, не могло быть равнодушнымъ зрѣлищемъ для сердецъ, преисполненныхъ человеколюбія и состраданія къ ближнему. Это бѣдственное положеніе, слѣдствие повсемѣстнаго неурожаа, возвысившаго цѣны на хлѣбъ, — обратило вниманіе Всевѣстѣйшаго Монарха нашего, и отеческимъ попеченіемъ Его Величества, Всемилоушійше назначена особая сумма для безвозвратнаго пособія бѣднымъ и безпріютнымъ. Сей Высочайшій примѣръ можетъ служить для всѣхъ насъ побужденіемъ къ принятію соучастія въ оказываніи помощи тѣмъ, которые въ настоящее время лишены пріюта и дневнаго пропитанія.

Для достиженія сей цѣли, образовался въ Г. Вильнѣ, съ дозволенія Правительства, временный Комитетъ Призрѣнія бѣдныхъ, состоящій подъ предѣлательствъ мѣ Губернскаго Предводителя Дворянства Минейки, изъ членовъ, или Директоровъ и Дѣлопроизводителей, коими суть: Князь Левъ Петровичъ Витгенштейнъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Иванъ Рудомина, Виленскій Уздный Предводитель Дворянства Иванъ Цѣхановецкій, Почетный Попечитель Виленскихъ богоугодныхъ заведеній Станиславъ Сидоровичъ, Евангелическо-Реформатскій Вице-Суперинтендентъ Пасторъ Степанъ Липинскій, Коллежскій Ассесоръ Ромуальдъ Шкультецкій, Докторъ Медицины Станиславъ Викшемяжскій, Докторъ Медицины Казимиръ Хонскій, и Городскій Голова Мартинъ Страуцъ, а Дѣлопроизводитель Титулярный Совѣтникъ Ома Липинскій.

Въ вѣденіе сего Комитета передана Всемилоушійше пожалованная на вспомошествованіе бѣдныхъ Г. Вильна и Уззда онаго сумма 1,500 руб. сер., изъ которой отпущено собственно для Виленскаго Уззда 500 руб. сер., для нищихъ Евреевъ Г. Вильна 200 руб. и на наемъ помѣщенія для бѣдныхъ 250 руб. сер. Это пособіе и обильныя добровольныя приношенія, поставили Комитетъ въ возможность продовольствовать ежедневно около 1,300 человекъ нищихъ Христіанъ, получающихъ пищу отъ общаго стола. Сверхъ сего, до 200 человекъ обоого пола и всякаго возраста, почти совершенно нагихъ, имѣютъ постоянное жительство въ особо устроенномъ для нихъ домѣ пріюта, гдѣ кромѣ пропитанія получаютъ по воз-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Смутный видокъ убѣдства и нѣдзы, представляющійся сѣ mieszkańcomъ miasta Wilna, codziennie powiększająca się liczba żebrakówъ окрытыхъ ѣахmanami, и просящихъ жалмożny для uśmierzenia głodu i pokrycia nagości, nie mógł być obojętnymъ widokiemъ dla sercъ ludzi czujących po ludzku, dla Chrześcianъ miłujących bliźniego. To smutne położenie najuboższej klasy, będące skutkiemъ powszechnego nieurodzaju i podniesienia się ceny produktów, zwróciło uwagę NAJJAŚNIEJSZEGO MONARCHY naszego, Który, pospieszającъ zъ ojcowską pomocą swoją, Najtąskawiej wyznaczyłъ raczyłъ osobną pieniężną sumę na wsparcie бѣдныхъ, nie mającychъ przytułku. Najwyższy ten przykładъ opiekuńczej troskliwości Jego CESARSKIEJ MOŚCI, powinienъ być dla nasъ wszystkichъ pobudką, aby każdy wedle możności przyjąłъ uczestnictwo i udziałъ wъ niesieniu pomocy i wsparcia ubogimъ, pozbawionymъ przytułku i zagrożonymъ głodemъ.

Dla dopięcia tego celu, utworzyłъ się wъ Wilnie, za pozwoleniemъ Zwierzchności, czasowy Komitetъ Opatrzania Бѣдныхъ, podъ prezydencją JW. Gubernskiego Marszałka Tomaszu Mnejki, składający się zъ członkówъ czyli Dyrektorów i Sekretarza, którymi są: JO. Xiążę Ludwikъ Wittgenstein, Rzeczywisty Radzca Stanu Jan Rudomina, Wileński Powiatowy Marszałekъ Jan Ciechanowiecki, Honorowy Dozorca Wileńskichъ dobroczynnychъ zakładówъ Stanisław Sidorowicz, Wice-Superintendentъ Ewangelicko-Reformowany X. Stefanъ Lipiński, Kolleski Assesorъ Romualdъ Szkulciecki, Doktorъ Medycyny Stanisław Wikszemski, Doktorъ Medycyny Kazimierzъ Choński, Głowa Miasta Marcinъ Strauz, i Sekretarzъ Radzca Honorowy Tomaszъ Lipiński.

Do rozporządzenia tego Komitetu oddaną została Najtąskawiej ofiarowana на wsparcie бѣдныхъ mieszkańcówъ miasta Wilna i powiatu, summa 1,500 rub. sr., zъ której assygnowano wyłączenie на powiatъ Wileński rub. sr. 500, dla ubogichъ Żydówъ Wileńskichъ rub. sr. 200, i на najęcie domu przytułku dla ubogichъ rub. sr. 250. Pomoc ta i obfite dobrowolne ofiary, podały Komitetowi środekъ wyżywienia codziennie do 1,300 osóbъ ubogichъ Chrześcian, zъ których do 200 osóbъ obojęjъ płci i rozmaitego wieku, prawie zupełnie nagichъ, mają stałe помieszkanie wъ osobno urządzonymъ dla nichъ domu przytułku, gdzie oprócz żywności, otrzymują, wъ miarę możności, odzieżъ i chorzy i kalecy pomocъ lekarską. Udzielającъ tymъ sposobemъ codziennie przychodzącymъ ubogimъ, oprócz mieszkającychъ wъ zn-

можности одѣжду, а больные и изувѣченные медицинское пособіе. Такъ какъ Комитетъ, отпуская приходившимъ нищимъ ежедневно пищу, не можетъ, по причинѣ ихъ большаго количества, снабдить ихъ одѣждою и удовлетворить всѣмъ прочимъ необходимыми надобностямъ жизни; то доводя до всеобщаго свѣдѣнія о своемъ существованіи, не полагаетъ предѣла благотворительности, и лѣтитъ себя надеждою, что благотворительныя лица посѣтять съ возможною помощію на пополненіе того, чего Комитетъ при всѣхъ стараніяхъ своихъ, по недостатку средствъ, исполнить не въ состояніи. Всякое пожертвованіе, какого бы рода оно ни было, съ благодарностію будетъ принято Комитетомъ и записано въ особую книгу. При семъ Комитетъ обязанностию считаетъ извѣстить всѣхъ благотворителей, что они обращаютъ особое вниманіе на выгоднѣйшее употребленіе жертвуемыхъ денегъ; ежеднѣвно представляются ему отчеты и безъ вѣдома его никакія издержки не производятся.

Коллекторы, коимъ поручено принимать деньги и другого рода пожертвованія въ пользу бѣдныхъ жителей города Вильна, суть: Гр. Іолифъ *Балинскій*, Доминикъ *Ходзько*, Кипріянь *Цивинскій*, Алоизій *Дмоховскій*, Ксаверій *Довгалло*, Ксаверій *Котвицъ*, Пасторъ Степанъ *Липинскій*, Ксендзъ *Менное*, А. Эдуардъ *Одынецъ*, Докторъ Медицины Авицеты *Реніеръ*, Стѣверинъ *Ролеръ*, Станиславъ *Ролеръ*, Ксендзъ *Александръ Важинскій* и Эдуардъ *Желиговскій*. Сверхъ сего приглашенъ также въ помощь для приведенія въ извѣстность всѣхъ нищихъ, Докторъ Медицины *Вилгинскій*.

5-го числа сего мѣсяца, скончался здѣсь, къ общему сожалѣнію, послѣ продолжительной болѣзни, Левъ *Воровскій*, Статскій Совѣтникъ, заслуженный Профессоръ Красовича и Позани при б. Виленскомъ Университетѣ, Кавалеръ Орденовъ: Св. Станислава 2-й степени и Св. Владиміра 4-й степени, и удостоенный знака-отличія за 30-ти-лѣтнюю безпорочную службу. Труды и заслуги литературныя и христіанскія добродѣтели, — вотъ безсмертное достоинство, которое онъ оставилъ не только горестному своему семейству, но и всему обществу.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вольный Городъ Краковъ.

2 Апрѣля.

День рожденія Е. К. В. Принца Прусскаго, праздновалъ былъ здѣсь торжественнымъ образомъ. По утру явились съ поздравленіемъ къ полковому командиру, Полковнику Губе, находящемуся здѣсь Русскіе офицеры, чиновники и вѣсколько Австрійскихъ штабъ-офицеровъ; въ 10 часовъ совершенно было молельство, а потомъ происходилъ военный парадъ. Въ три часа пополудни данъ былъ въ гостиницѣ Палерто обѣдъ, на которомъ находились Резиденты покровительствующихъ Дворовъ и многія знатныя лица.

— Въ Краковской Газетѣ отъ 8 Апрѣля, напечатано слѣдующее постановленіе тамошней Дирекціи Полиціи:

Должно до свѣдѣнія, что въ городѣ Краковѣ и въ округѣ оного, проживаютъ въ частныхъ домахъ отыскиваемые Полиціею лица, какъ здѣшнія такъ и чужестранныя, о коихъ, въ противность изданнымъ постановленіямъ, не объявляется начальству. По сему, Дирекція Полиціи, на основаніи послѣдовавшаго о томъ предписанія Начальствующаго въ округѣ вольнаго города Кракова, Г. Генераль-Фельдмаршала Девянта Графа Кастиліоне, постановляетъ слѣдующее:

Ст. 1. Всякій принимающій къ себѣ, хотя бы на самое короткое время, кого либо посторонняго, обязанъ немедленно объявить Полиціи, именно: о каждомъ прибывшемъ въ городъ Краковъ, днемъ, въ теченіе трехъ часовъ, а въ округѣ, не позжѣ 24 часовъ; о прибывшихъ же послѣ 6 часовъ вечера доносить на другой день, не позжѣ 9 часовъ утра.

Ст. 2. Кто поступитъ въ противность сему распоряженію, тотъ подвергнется въ первый разъ

кладѣ, самъ только хлѣбъ и страву, Комитетъ, зъ powodu wielkiej liczby żebraków, nie może zaopatrzyć ich w odzież i zaspokoić innych potrzeb życia; ogłaszając przeto publiczności wiadomość o swoim istnieniu, nie kładzie bynajmniej tamy dobroczynności publicznej, lecz owszem po-chlebia sobie, że dobroczynne osoby pędzą z pomocą na uzupełnienie tego, czego Komitet sam ze szczupłych swoich zasobów przy najusilniejszych błęciach uskutecznić nie może. Każda, jakiegokolwiek bądź rodzaju ofiara, z wdzięcznością przez Komitet będzie przyjęta i zapisana do osobnej księgi. Przypomnijmy Komitet ma sobie za obowiązek uwiadomić wszystkich dobroczyńców, że zwraca szczególniejszą uwagę na odpowiednie celowi użycie czyniących się ofiar; co tydzień przedstawują się jemu rachunki i bez wiedzy jego żadne nie czynią się wydatki.

Kollektorowie, upoważnieni do przyjmowania pieniężnych i wszelkich innych na korzyść ubogich miasta Wilna ofiar, są: WW Józef *Baliński*, Dominik *Chodźko*, Cyprian *Cywiński*, Alojzy *Dmochowski*, Xawery *Dowgiłło*, Xawery *Kotwicz*, X. Stefan *Lipński*, X. Menne, A. Edward *Odyniec*, Doktor Medycyny *Anicety Renier*, Seweryn *Romer*, Stanisław *Romer*, X. Alexander *Wazyński*, Edward *Zeligowski*. Prócz tego wezwany został do pomocy w examinowaniu ubogich Doktor Med. *Wilczyński*.

Dnia 5-go ter. m. zmarł tu z powszechnym żalem, po sześćcio-tygodniowej chorobie, s. p. Leon *Borowski*, Radzca Stanu, wysłużony Professor Wymowy i Pozy w b. Uniwersytecie Wileńskim, Kawaler Orderów Św. Stanisława 2-go stopnia i Św. Włodzimierza 4-go stopnia, zaszczycony honorowym znakiem 30-letniej nieskazanej służby. Prace i zasługi jego na polu literatury, przyskład enót chrześcijańskich, tak publicznych jako i domowych, oto jest nieśmiertelna po nim spuścizna, którą nie tylko swojej, nieutulonej w żalu rodzinie, ale i całej społeczności zostawił.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

WOLNE MIASTO KRAKOW.

Dnia 2 kwietnia.

Rocznica urodzin J. K. W. Xięcia Pruskiego, obchodzoną tu była z wszelką uroczystością. Rano zebrał się wszyscy tu obecni oficerowie Cesarzsko-Ruskiej, W-rzędnicy, i kilku Austriackich Sztab-Oficerów, w pomieszkaniu i ofikownika i Dowódcy półku, de Hohe, i złożyli mu powinszowanie; o godzinie 1-iej odbyło się solenne Nabożeństwo, a potem parada wojskowa. O godzinie 3-iej po południu zebrał się Rezydent Dworów opiekunowych i inne znakomite Osoby na obiad, w hotelu Polonia.

— W gazecie Krakowskiej z dnia 8-go Kwietnia czytamy następujące ogłoszenie Dyrekcji Policji tutejszej.

„Powziąwszy wiadomość, iż tak w mieście Krakowie jak i jego okręgu, osoby przez władze policyjne seigane, tak obco krajowe jako też tutejsze, ukrywają się po domach tutejszych, i pomimo istniejących przepisów i kar, kodeksem karnym postanowionych, nie są meldowanemi, Dyrekcya Policji, chce się zabezpieczyć, aby od dnia dzisiejszego jak najdokładniejszą pod tym względem miała wiadomość, a postępując na zasadzie rozporządzenia JW. Hr. Castiglione, Ces.-Królewskiego Jenerala Feldmarszałka Porucznika, Naczelnika Rządu Cywilnego i Wojskowego w kraju W. M. Krakowa, postanowiła i stanowi.

„Artykuł 1. Każdy ktoby choć na czas najkrótszy, przyjął do siebie kogokolwiek bądź na mieszkanie lub chwilowe schronienie, winien jest takowego, jeżeliby do niego w porze dniowej przybył, co do miasta Krakowa natychmiast, a najdalej w przeciągu trzech godzin Dyrekcji Policji, co do okręgu zaś, najdalej we 24 godzinach w Kommissoryacie właściwym zameldować; gdyby zaś po 6-iej godzinie wieczorem osoba taka do niego się wprowadziła, obowiązany jest zaraz na drugi dzień z rana, o godzinie najpóźniej 9-iej, formalność meldunkową dopełnić.

Art. 2. Ktoby rozporządzeniu niniejszemu zadość nie uczynił, podpada karze, za pierwszy raz, złp: 500, lub

денежному штрафу въ 500 злотыхъ, или строгому аресту на одинъ мѣсяцъ; во всякомъ же случаѣ, не зависимо отъ такового взысканія, коему подлежитъ каждый неисполняющій того, хозяинъ дома, у котораго онъ живетъ, будетъ равномерно подвергнутъ штрафу въ 200 злотыхъ, съ предоставленіемъ ему права отыскивать удовлетворенія съ виновнаго въ исполненіи сего постановленія.

Ст. 3. Определенные въ предыдущей статьѣ штрафы, при нарушеніи вновь сего правила, удваиваются; виновный же въ несоблюденіи онаго въ третій разъ, подвергается, сверхъ тройной денежной пени, строгому аресту на два мѣсяца, а домохозяинъ денежному штрафу въ 500 золотыхъ.

Краковъ, 6-го Апрѣля 1846 года.

Директоръ Полиціи, Кребель,

Секретарь Дуциллоуизъ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 8 Апрѣля.

Арестованные здѣсь, по поводу послѣдняго нападенія на Познань, жители Курника, сознались, и почти всѣ безъ очныхъ ставокъ, въ соучастіи. Съ вечера предъ нападеніемъ, имъ раздали хлѣбъ и вино, и когда они начали хмѣлѣть, то немедленно выступили къ городу. Предводитель ихъ Тромбчинскій, по извѣщеніи отъ полученной имъ раны, отправленъ въ крѣпость, гдѣ находится и Мирославскій.

— По полученному вчера предписанію, 5 я дивизія выступить изъ Герцогства Познанскаго сегодня. Распоряженіе это доказываетъ, что правительство наше вполне убѣждено, что въ страѣ нашей не таится уже ни малѣйшей искры возникшаго было здѣсь пожара, и что опасенія, коими вострожены были некоторые изъ здѣшнихъ жителей, вовсе неосновательны.

— Католическія гимназіи въ Познани и Триемешнѣ, объ упраздненіи коихъ, по поводу послѣднихъ смѣненій, уже было сообщено, получатъ вскорѣ новое образованіе; всѣ предметы отнынѣ будутъ преподаваемы на нѣмецкомъ языкѣ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 3 Апрѣля.

Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ отъ 26-го Марта
пишутъ слѣдующее :

„Настало время, когда мы можемъ, бросивъ безпристрастный взглядъ на послѣднія происшествія въ Великомъ Герцогствѣ Познанскомъ и Галиціи, прослѣдить за ними до самой развязки. Исполнимъ это, не принимая на себя строгой обязанности историка и ограничиваясь краткимъ изложеньемъ фактовъ.

Польскомъ, въ 1830 и 1831 годахъ, Польскіе эмигранты утвердились во Франціи, Англіи и Бельгіи, не переставая, съ тѣхъ поръ, употреблять все завистлившія отъ нихъ средства для произведенія разрушительнаго переворота въ странахъ, оставленныхъ ими или добровольно или въ качествѣ бѣглецовъ. Хотя раздробленные на разныя партіи, они, однакожь, дѣйствовали, для достиженія сего результата, соединенными силами, предоставляя событіямъ рѣшить, которая изъ этихъ партій возьметъ верхъ надъ другими. Итакъ, каждая партія стремилась къ двумъ различнымъ цѣлямъ: къ цѣли общей, клонившейся къ ниспроверженію существующаго порядка вещей, и цѣли отдѣльной, которая, смотря по роду партіи, имѣла характеръ или аристократическій, или демократическій, или коммунистскій, хотя и невозможно съ точностію опредѣлить границы между этими различными цѣлями. Между тѣмъ послѣднее предпріятіе должно быть по преимуществу приписано партіи демократической. Двѣ другія партіи содѣйствовали ей,—аристократическая потому, что она больше всего заботилась о переворотѣ, коммунистская оттого, что, по ея мнѣнію, въ рукахъ у нея было болѣе средствъ къ увлеченію народа.

„Для подготовки движенія старались оклеветать Правительства и распространить недовѣрчивость ко всемъ ихъ административнымъ мѣрамъ; послали множество лазутчиковъ въ страны, которыя надобно было возмутить; пустили тамъ въ ходъ сотни тысячъ революціонныхъ брошюръ, подъ видомъ катихизи-

jednomiesięcznego ścisłego aresztu; w każdym zaś razie oprócz kary dopiero co wzmiankowanej, której zaniedbującej meldowanie ulegnie, właściciel domu także, za niedopilnowanie względnie mieszkańców swoich porządku w tej mierze przepisanego, ulegnie za pierwszy raz karze zł. 200, z wolnością wszakże regressu do przekonanego o uchybieniu przepisowi, w mowie będącemu.

Art. 3. Kary artykułem 2-m postanowione, za powtórne przekroczenie, będą podwojone, w razie zaś częstego dopuszczania się przestępstwa, winę ponoszący oprócz potrójnej kary pieniężnej, aresztem ścisłym dwuniesięcizny, a właściciel karą pieniężną w kwocie zł. 500 ukaranymi zostaną.

Kraków, d. 6-go kwietnia 1846 roku.

Za Dyrektora Policyi, *Kroebel*,

Sekretarz, *Ducillowicz.*

P R U S S Y.

Poznań, 9 kwietnia.

Uwięzieni, z powodu ostatniego zamachu na Poznań, mieszkańcy Kurnika, wyznali w zupełności winę swoją. a nawet prawie wszyscy bez wszelkiej konfrontacji. Wieczorem dnia tego, kiedy zagrożono miastu napadem, rozdawano między nich chleb i wino; a skoro nadmierne użycie tego trunku zaczęło już głowy zawracać, udano się w pochód na Poznań. Dowódca bandy ich Trąbceżyński, po wyzdrowieniu, odesłany został do twierdzy, gdzie się już i Miroslawski znajduje.

— Wedle ogłoszonego wczoraj rozkazu, dziś 5-ta dywizya opuści Wielkie Księstwo Poznańskie. Wydanie tego rozporządzenia i wprowadzenie go w wykonanie, dowodzi, jak dalece Rząd nasz przeświadczonej jest, że nawet najmniejsza iskierka płomienia, który naszjej okolicy zagrażał, jest przytłumioną, i że wszelkiego rodzaju obawy, jakim się niektórzy indywidua oddają, zupełnie są płonne.

— Gimnazya katolickie w Poznaniu i Trzemesznie: o których rozwiązaniu z powodu ostatnich tamże wynikłych zaburzeń już było doniesionem, wkrótce mają być reorganizowane, a język niemiecki ma być oddat językiem wykładowym.

A U S T R I A .

Wiedeń, 3 kwietnia.

Dostrzegasz Austriacki z d. 26 marca zawiera ar-
tykuł następujący:

„Nadeszła chwila, w której można już rzucić bezstronnie okiem na ostatnie wypadki w Galicyi i Wielkiem Księstwie Poznańskiem i śledzić je aż do ostatecznego rozwiązania. Przedsięwzięliśmy tę pracę pod względem czysto-historycznym, ograniczając się zwięzłym wykładem faktów.

„Skutkiem chybionej w Królestwie Polskiem rewolucyi w latach 1830 i 1831, emigracya Polska uorganizowała się we Francyi, Anglii, i Belgii i nieprzystawała od-
tąd używać wszelkich w jej mocy będących środków, w ce-
lu sprawienia zaburzeń w krajach, które, przez składa-
jących ją członków były już dobrowolnie, już jako przez
zbiegów opuszczone. Jakkolwiek podzielona na rozmaite
stronnictwa, była ona jednomyślna w dążeniu do tego wy-
padku, zdając na los rozstrzygnięcie: które z nich otrzy-
ma górę. Każde więc stronnictwo dwa rozmaite posiadało
cele: jeden wspólny, mający na widoku obalenie ustalo-
nego rzeczy porządku, drugi oddzielny, noszący według
natury tychże stronnictw, już to arystokratyczny, już de-
mokratyczny, albo komunistowski charakter, jakkolwiek
niepodobna ściśle oznaczyć granic pomiędzy temi rozmaite-
mi dążnościami. Ostatni wszakże zamach powinien być
głównie przypisany partyi demokratycznej. Dwie inne po-
pomagały jej rękę: partya arystokratyczna, ponieważ przede-
wszystkiemi chodziło jej o zaburzenie, komunistowska zaś
dla tego, iż musiała mieć w swém rozrządzeniu naj-
więcej środków do pociągnięcia ludu.

„Dla przygotowania poruszenia starano się spotwarzyć Rządy i rozsiać nieufność ku wszystkim ich środkom administracyjnym; rozesłano licznych emisaryuszów dla przebiegania we wszystkich kierunkach krajów, które miały być do powstania pobudzone; rozrzucono w nich secinami broszury rewolucyjne, w kształcie katechizmów lub trakta-

совъ или демократическихъ трактатовъ; позваній къ мятежу и руководствъ для войны народной. Въ первый рядъ патриотическихъ подвиговъ все партіи включали уничтоженіе всехъ не-Польковъ, особенно же Германцевъ, и истребленіе ихъ мечемъ, кинжаломъ и даже, въ случаѣ нужды, ядомъ, какъ неоспоримо доказываютъ инструкции, данныя руководителями возстанія.

„Въ послѣдней половинѣ Ноября мѣсяца 1845 года происходило собраніе мнимыхъ депутатовъ отъ пяти странъ, составляющихъ владѣнія древней Польши, по распредѣленію, сдѣланному, для предположенныхъ дѣйствій, главными начальниками предпріятія. Этими странами были, Великое Герцогство Познанское, Галиція, Царство Польское, Литва и вольный городъ Краковъ. Въ стратегическомъ планѣ первое мѣсто занимало овладѣніе врасплохъ укрѣпленными городами Познанью и Торнью, а если будетъ возможно, то еще другою какою нибудь крѣпостію въ областяхъ старой Пруссіи. Въ то же время, возстаніе должно было начаться въ земляхъ Великаго Герцогства Познанскаго, въ округѣ Краковскомъ и въ западной части Галиціи, которая, по мѣтѣ заговорщиковъ, непременно должна была увлечь за собою всю тамошнюю стріну. Дню возстанія положили быть между 17-мъ и 21-мъ Февраля сего года, и, въ этомъ смыслѣ, заговорщикамъ были розданы инструкции. Войну, какъ скоро удастся первая часть плана, было рѣшено перенести въ Царство Польское.

„Счастливый случай, которымъ, въ бдительности своей, умѣло воспользоваться Прусское Правительство, разрушилъ планъ овладѣнія врасплохъ укрѣпленными городами, которые должны были служить опорой для будущихъ дѣйствій, и предупредилъ возстаніе равнины Великаго Герцогства Познанскаго. По инструкціямъ Центрального Комитета, не успѣвъ этой части предпріятія не долженъ былъ имѣть никакого вліянія ни на область вольнаго города Кракова, ни на Галицію; напротивъ, предписано было стараться вознаграждать въ этихъ странахъ потерю, понесенную въ Великомъ Герцогствѣ. Краковскій Сенатъ и резиденты трехъ покровительствующихъ Державъ убѣдились въ несомнѣнности близкаго возстанія на землѣ вольнаго города. Днемъ начатія инсurreкціи было назначено 18-е Февраля, и заговорщики находились на своихъ постахъ. Неожиданное вступленіе въ Краковъ слабаго Подгоржскаго гарнизона не позволило заговору обнаружиться въ этотъ день и остановило реакцію, какую возстаніе въ округѣ вольнаго города должно было произвестъ на области Галиціи. Присшествіи 18-го Февраля и слѣдующей ночи въ Тарновскомъ округѣ показали, съ какою точностію заговорщики этого округа повиновались полученнымъ ими инструкціямъ и какъ легко повѣрили они распушенному нарочно слуху, будто бы овладѣніе Познанью врасплохъ удалось и что все Великое Герцогство взялось за оружіе. Подробности происшествій, случившихся тогда въ Тарновѣ, извѣстны изъ официальныхъ донесеній, уже обнародованныхъ. Попытки заговорщиковъ возбудить народъ къ мятежу сокрушились о вѣрность сельскихъ жителей, а не за мнимую оцѣнку головъ зачинщиковъ возстанія, которые будутъ выданы, живые или мертвые, мѣстнымъ начальствамъ; это—столько же коварная, сколько и недѣлая ложь, придуманная революціонною партіею для прикрытія факта, что внушенія коммунистовъ и демократовъ не произвели на народъ никакого дѣйствія, и, потомъ, для оклеветанія этого самаго народа. Инсургенты, которые хотѣли продолжать возстаніе, образъ партизанскія шайки и предавались разбоямъ, или старались возстановить крестьянъ противъ ихъ помѣщиковъ, особенно въ округѣ Сандецкомъ, были скоро усмирены, съ помощію нѣсколькихъ отрядовъ войскъ, тѣми самыми людьми, которыхъ пытались они увлечь за собою. Во многихъ случаяхъ, крестьяне добровольно вызывались защищать помѣщиковъ, не раздѣлявшихъ образа мыслей инсургентовъ: они окружили ихъ замки, заняли хозяйственные строенія и отражали нападенія, производимыя на помѣщиковъ начальниками шайекъ.

„Событія въ Краковѣ, который, по первоначальному плану, должны были играть важную роль, были, благодаря своевременному занятію города, только эпизодомъ этой преступной драмы.

„Что касается до Императорскихъ войскъ, то, за исключеніемъ ночи съ 21-го на 22-го Февраля, когда они должны были выдержать въ городѣ Краковѣ нападеніе со стороны мятежниковъ, занять вновь

тѣхъ демократическихъ, везуа до бунту lub przewodników do wojny partyzantkiej. Wszystkie partye stawily w pierwszym rzędzie czynów patryotycznych wyniszczenie wszystkich co nie jest polskie, a szczególniej Niemców, i ich wytepienie przez miecz, puginat, a w potrzebie i przez truciznę, jak tego bezsprzeczanie dowiodły instrukcje dawane przez hersztów powstania.

„W ostatniej połowie miesiąca Listopada 1845 roku odbyło się zgromadzenie tak nazwanych deputowanych pięciu krajów, składających ziemię dawniej Polski, podług podziału, jaki naczelni przywódcy zamachu ułożyli w widoku zamierzanych działań. Kraje te były: Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, Galicya, Królestwo Polskie, Litwa i wolne miasto Kraków. W planie strategicznym pierwsze miejsce zajmowała niespodziane opanowanie obwarowanych miast Poznania i Torunia, i jeżeliby można było, innej jeszcze twierdzy w dawnych Pruszech. Spółcześnie miało wybuchnąć powstanie w W. X. Poznańskim w okręgu W. M. Krakowa i zachodniej części Galicyi, które, podług mniemania spiskowych, miało pociągnąć z pewnością za sobą powstanie całego kraju. Dzień wybuchnienia oznaczony był od 17 do 21 lutego bieżącego roku i instrukcje w tém brzmieniu były rozესane do inicjowanych. Skoro by ta pierwsza część planu była się powiodła, wojna miała by przeniesiona do Królestwa Polskiego

„Szczęśliwy traf, z którego Rząd Pruski umiał w swęj czujności korzystać, zniweczył zamiar opanowania twierdz, które miały służyć za zasadę do dalszych działań, i zapobiegł powstaniu na przetrzeni Wielkiego Xięstwa Poznańskiego. Podług instrukcyj Komitetu centralnego, nieudanie się tęj części przedsięwzięcia nie mało mieć żadnego wpływu na okręg wolnego miasta Krakowa ani na Galicyę, owszem, miało się starać w tych krajach wynagrodzić straty, jakieby się poniosły w Wielkiem Xięstwie. Senat Krakowa i Rezydenci trzech Państw Opiekunęcych powzięli pewność niezwłocznego powstania w okręgu Wollnego Miasta; dzień na to назначony był 18 lutego, spiskowi byli na swoich miejscach. Wejście niespodziewane małego oddziału z Podgórza do Krakowa niepozwoлиło spiskowi wybuchnąć dnia tego i miało skutkiem utrudnienie reakcyi, jaką poruszenie w Wollnem mieście, powinno było wyrzucić na Galicyę. Wypadki dnia 18 lutego i następującej nocy w Tarnowie zaszcze, dowiodły, z jaką punktualnością spiskowi tego cyrkulu wypełnili odebrane instrukcje i z jaką łatwością uwierzyli rozesianęj umyślnie pogłosce, że opanowanie podstępem Poznania udało się, i że całe Wielkie Xięstwo było pod bronią. Szczegóły wydarzeń zaszczych w Tarnowie znane są z urzędowych, podanych do powszechnęj wiadomości raportów. Usiłowania spiskowych pobudzenia kraju do buntu zniweczone zostały przez wierność ludu wiejskiego, a nie przez назначenie jakoby ceny za głowy sprawców buntu, za wydanie ich żywych lub umarłych, co jest kłamstwem równie podstępne jak potwarceń. wymyślonem przez stronnictwo rewolucyjne dla pokrycia faktu, że poduszeczenia demokratyczne i komunistowskie niemialy żadnej mocy nad ludem, i dla spotwarzenia w końcu tegoż ludu. Powstańcy, którzy chcieli dalej poruszenie posuwać, tworząc bandy partyzantów i nawet dopuszczając się rozbojów, lub starając się podburzyć włóscian przeciw ich panom, szczególniej w cyrkule Sandomierskim, byli łatwo poskromieni z pomocą kilku oddziałów wojskowych, przez tych samych ludzi których uwiesć usiłowali. W wielu przypadkach, włósciani sami stawali w obronie panów, którzy nie chcieli sprzyjać zamiarom rewolucjonistów; pozaciągali warty dokoła ich dworów, pozajmowali budowy gospodarskie i odpierali ataki wymierzone przez hersztów band przeciw ich panom.

„Wypadki Krakowskie, które według ukartowanego planu miały grać wielką rolę, pozostały tylko epizodem tego zbrodniczego dramatu, dzięki zajęciu miasta w przyzwolitym czasie.

„Co do wojsk Cesarskich, jeżeli wyjmemy noc z 21-go na 22 lutego, podczas której miały do wytrzymania atak powstańców w mieście Krakowie, ponowne zajęcie Podgórza i pochod na Wieliczkę, nie miały one innej

Подгорже и движениа на Величку, они не имѣли случая доказать мужества и вѣрности своей иначе, какъ только терпѣнiемъ въ перенесенiи трудностей форсированныхъ маршей, въ самую дурную пору, строгою дисциплиною и готовностію подвергнуть себя всякимъ лишениямъ и жертвамъ. При возстанiи Галиціи, родившемся въ воображенiи эмигрантовъ, войска не успѣли сдѣлать ни одного выстрѣла изъ ружья.

„Что же осталось отъ этого преступнаго предпріятія? Съ одной стороны разстроенный общественный порядокъ, много разорившихся и разоренныхъ лицъ, много арестантовъ и жертвъ собратнаго заблужденія; съ другой—обязанности, какія подлежатъ Правительству и которыя оно будетъ умѣть исполнять.“

Лейпбергъ, 7 Апрѣля.

Е. П. В. Эрцъ-герцога Фердинанда д'Эсте, военный и гражданскій генераль губернаторъ Галиціи, выѣхалъ отсюда 5 числа с. м., въ 6 часовъ пополудни въ Вѣну.

— По повелѣнію Его Величества Императора, отъ 4 с. м. назначены, въ усиленіе гарнизоновъ, въ Галиціи, для обезпеченія тамъ спокойствія и порядка, два пѣхотные полка, изъ Силезіи, одинъ гусарскій, изъ Венгріи, и два пограничные батальона, изъ Седмиградской Земли. Войска сіи, болѣею частью, уже вступили въ Галицію и будутъ расположены, смотря по обстоятельствамъ.

— Изъ Гарнова отъ 25 Марта сообщаютъ: По поводу полученныхъ донесеній, здѣшній бургомистръ сдѣлалъ вчера распоряженіе, дабы всѣ хозяева домовъ не отлучались изъ своихъ квартиръ; однако ни въ прошедшую ночь, ни сегодня, спокойствіе здѣсь нарушено не было.

Франція.

Парижъ, 3 Апрѣля.

По донесеніямъ изъ Макао отъ 28-го Января, въ Кантонѣ произошли смуты. Китайцы подожгли домъ мандарина начальника города, и угрожали истребленіемъ англійскихъ, голландскихъ и американскихъ факторій. Американцы готчасъ выѣхали на берегъ 500 человекъ съ линейнаго корабля „Колумбъ“, а Англичане прислали въ подкрѣпленіе 3 корабля. Слышно, что Китайцы готовятся къ сопротивленію, и угрожаютъ истребленіемъ всѣхъ Европейцевъ. Португальцы объявили Макао вольнымъ портомъ, который, конечно, возбудитъ соперничество въ Гонгъ-Конга.

— Гониміе Христіанъ въ Китаѣ началось снова, съ большимъ противъ прежняго ожесточеніемъ. Въ прежнихъ приговорахъ противъ Христіанъ, обвиняли ихъ въ обольщеніи жевашинъ, въ выкалываніи глазъ умирающимъ и во многихъ другихъ преступленіяхъ. Французскій посланникъ, какъ говорятъ, сдѣлалъ погрѣшность въ томъ, что допустилъ въ трактатъ съ Китаемъ условіе, по коему всякій христіанинъ, совершившій подобнаго рода преступленіе, долженъ быть подвергнутъ наказанію. Это условіе трактата показалось Китайцамъ очевиднымъ подтвержденіемъ обвиненій, и вслѣдствіе сего они начали снова подвергать христіанъ ужаснѣйшимъ мученіямъ, отъ коихъ можетъ освободить только сознаніе въ взымыхъ ванихъ преступленіяхъ и отреченіе отъ вѣры; многіе уже сдѣлались жертвами мученій, а въ томъ числѣ молодой и общепочитаемый миссіонеръ Тинъ.

— Отъ 25 м. м. сообщаютъ изъ Альжира, что герцоги Омальскій и Саксенъ-Кобургскій отправились на кануѣ въ Милану и Медео. Поколѣніе Арибесъ, которое отпало отъ насъ, при послѣднихъ смутнѣхъ, снова нынѣ покорилось. Бу-Маззача начинаетъ насъ тревожить. Бездѣйствіе французскихъ войскъ, по поводу ненастной поры года, дозволило ему сдѣлать набѣоръ, съ разныхъ племенъ, въ горахъ Дахары, которыя не покорились еще Французамъ. Но и эти племена не много оказываютъ усердія, потому что у Бу-Маззача до сихъ поръ не болѣе 300—400 всадниковъ. Полковникъ Сентъ-Арно выступилъ 15 числа съ своимъ отрядомъ противъ этого начальника, соединивъ прежде съ колонною подполковника Канроберта. При встрѣчѣ съ непріятелемъ, съ которымъ раздѣляла насъ небольшая равнина, 300 всадниковъ Бу-Маззача бросились на Французовъ, но были окружены пѣхотою, и разбиты на голову. 400 Кабилонъ бросились къ нимъ на помощь, но послѣ непродолжительнаго сраженія

зрѣчносі показанія своего мѣтства и вѣрности, какъ przez swą wytrwałość w znoszeniu trudu przyspieszonych marszów w najgorszym czasie, przez swą surową karność i poddanie się wszelkim niedostatkom i ofiarom. W powstaniu Galicyjskiem, marzonym przez powstańców, wojska nie miały nawet sposobności wystrzelenia ani razu.

„Cóż pozostało po zbrodniczym przedsięwzięciu? Z jednej strony stan społeczny zdruzgotany, wiele fortun skompromitowanych i zniszczonych, wielka liczba więźniów i ofiar własnego obłąkania; z drugiej strony powinności, które spadły na Rząd i których wypełnić nie zaniecha.“

Лвѣвъ, 7 kwietnia.

J. C. K. Mość Arcy-Xiążę Austriacki Ferdinand d'Este, cywilny i wojenny Jeneralny Gubernator Galicyi, wyjechał 5-go b. m., o godzinie 6-jej po południu, z tutejszej stolicy do Wiednia.

J. C. Królewska Mość d. 4-go b. m. raczył rozkazać, aby dla wzmożenia załogi wojskowej w celu ustalenia pokoju i porządku w Galicyi, przeznaczone były dwa półki piechoty z Szlaska, półk huzarów z Węgier, i dwa bataliony pograniiczne z Ziemi Siedmiogrodzkiej. Wojska te wkroczyły już po-większej części do Galicyi i będą po kraju stosownie do okoliczności rozłożone.

— Donoszą z Tarnowa pod dnem 25-m b. m.: Wczoraj Burmistrz tutejszy, w skutek otrzymanych listów niepokojących, wydał zalecenie, aby wszyscy właściciele domów nie opuszczali swoich pomieszczeń; jednakże ani przeszłej nocy ani dzisiaj najmniejsza okoliczność nie zawiechrzyła naszej spokojności.

FRANCYA.

Paryż, 3 kwietnia.

Nadeszłe z Makao z dnia 28-go stycznia wiadomości, donoszą o szasłych zaburzeniach w Kantonie. Chińczycy podpaliли dom starszego Mandaryna i prefekta miasta; zagrozili oraz zniszczeniem faktoryj Angielskich, Hollenderskich i Amerykańskich. Skoro te pogroźki rozeszły się, Amerykanie wysadzili na ląd 500 ludzi z okrętu liniowego *Columbus*, a Anglicy przystali na pomoc trzy okręty. Słychać, że Chińczycy przygotowują się do odporu i grozą mordem Europejkom. Portugalczycy ogłosili Makao wolnym portem, który wywoła silne spółubieganie się na Hong-Kong.

— Prześladowanie Chrześcian w Chinach rozpoczęło się znowu z większym jeszcze niż dawniej okrucieństwem. W poprzednich wyrokach przeciw Chrześcianom, obwiniano ich o zwodzenie niewiast, wydieranie oczu umierającym i wiele innych zbrodni. Teraz miał Poseł francuzki, jak mówią, popełnić błąd i zezwolić w traktacie z Chinami na warunek, iż każdy Chrześcianin, który podobnych uczynków się dopuści, ma być odpowiednio karanym. Ten warunek traktatu zdał się Chińczykom jawnem uznaniem zarzutów; zaczęto więc męczyć Chrześcian na nowo okrutnemi katuszami, od których tylko przyznanie się do zadawanych sobie zbrodni i wyrzeczenie się wiary ocalić może, a w których już mnogie poległy ofiary, a między innemi pewien młody, bardzo żatowany misyonarz Tien.

— Według wiadomości nadeszłych pod datą 25-go z. m. z Algieru, Xiążęta Aumale i Sasko-Koburgski wyjechali poprzedniego dnia około południa do Milanah i Medeah. Pokolenie Aribes, które odstąpiło nas podczas ostatnich ruchów, znów się teraz poddało. Bu-Mazza zaczyna znowu niepokoić nas. Bezczyność, do jakiej pora deszczów zagnęła kolumny francuzkie, pozwoliła mu zebrać kontyngens z rozmaitych pokoleń, opierających się jeszcze panowaniu Francuzów, wewnątrz gór Dahara. Jednakże te nie okazują zbytnej gorliwości, albowiem siła Bu-Mazzy wynosi tylko 300 do 400 jeźdźców. Półkownik St. Arnaud wyruszył 15 go z swym oddziałem przeciw temu naczelnikowi, połączwszy się poprzednio z kolumną Podpółkownika Canroberta. W chwili spotkania nieprzyjaciela, od którego dzieliła nas mała równina, 300 jeźdźców Bu-Mazzy rzuciło się na Francuzów, ale otoczeni przez piechotę, na głowę porażeni zostali. 400 Kabyłon przybiegło im na pomoc, ale po krótkiej walce musieli się cofnąć w góry, gdzie ich przez dwie godzin ścigano. Zabito im 10 ludzi,

вынуждены были отступить въ горы и были преследованы въ продолженіи двухъ часовъ. Они потеряли 10 человекъ, а французскій гумъ, подъ предводительствомъ Бу Медина, также принесъ нѣсколько головъ. Французы потеряли 1-го убитымъ и 8 ранеными, къ послѣднимъ принадлежить капитанъ Блессъ. Говорятъ, что Бу-Маза въ этомъ сраженіи раненъ въ руку.

— Эмиръ отступаетъ къ Марокку, и по послѣднимъ донесеніямъ, находился въ Дшебель-Амуръ, въ оранской провинціи, ожидая тамъ подкрѣпленія, и развѣдывалъ объ образѣ мыслей племенъ въ оранской провинціи; но получилъ совѣтъ неблагопріятный для себя свѣдѣній. Въ Оранъ, уже нѣсколько мѣсяцевъ, какъ восстановлено спокойствіе и ни одно изъ обитающихъ тамъ племенъ не приняло стороны Абд-эль-Кадера.

— Число желающихъ переселиться въ Альжиръ не уменьшается; къ Дордонскому Префекту поступаютъ прошенія отъ охотниковъ, кои, продавъ все свое имущество, желаютъ съ семействами переселиться въ Африку.

4 Апрѣля.

Въ палатѣ депутатовъ, послѣ рѣчи, сказанной г-мъ Гизо въ защиту заключеннаго съ Бельгіею трактата, утвержденъ былъ, значительнымъ большинствомъ голосовъ, проектъ постановленія по сему предмету, съ устраненіемъ всѣхъ предложенныхъ дополнительныхъ статей.

— На дняхъ англійскій посланникъ совѣщался съ министромъ иностранныхъ дѣлъ объ испанскихъ дѣлахъ. Говорятъ, что лондонскій и парижскій кабинеты, въ посланной въ Мадридъ нотѣ, протестовали противъ распоряженій нынѣшняго министерства.

— На дняхъ, пріѣхали сюда секретари турецкаго посольства, Галина-Эфенди и Рензи-Эфенди, со всею канцеляріею. Солимана пашу ожидаютъ чрезъ нѣсколько дней.

— Выборы въ офицеры парижской національной гвардіи, уже кончились. Всей гвардіи считается 56,085 человекъ; въ томъ числѣ пользующихся правомъ балотированія 30,090. Результатъ выборовъ былъ слѣдующій: утверждены въ прежнихъ чинахъ 897 офицеровъ; произведены въ высшіе чины 392, и избраны вновь 396.

А н г л і я

Лондонъ, 2 Апрѣля.

Третьяго дня получена здѣсь Индійская почта, отправленная изъ Бомбей 3-го Марта, она привезла извѣстія подтверждающія сообщенное уже по телеграфу донесеніе, о четвертомъ большомъ сраженіи и побѣдѣ Англичанъ надъ Сеиками при Собраонъ, одержанной 10-го Февраля. Сеики прогнаны за Сутледжъ, и вся англійская армія, 14-го Февраля, вступила въ Пенджабъ, котораго столица, Лагоръ, какъ полагаютъ, 24-го Февраля будетъ въ рукахъ Англичанъ. Вчера, по полудни, 52 пушечными выстрѣлами изъ Токерскихъ укрѣпленій извѣщены были жители столицы о семъ радостномъ событіи. Гвардія праздновала побѣду вчера великолѣпнымъ пиромъ, а сегодня, во время развода, прочитана будетъ войскамъ депеша, заключающая всѣ подробности выиграннаго сраженія. (См. Индія).

— Въ *Standard* напечатана прокламація Остъ-Индскаго генералъ-губернатора, отъ 10-го Февраля, изъ лагеря близъ Люлиаса, къ начальникамъ и жителямъ Пенджаба, кою онъ объявляетъ, что юный Король Дулипъ Сингъ, обще съ министрами своими, согласившись на предложенныя Англичанами условія, изъявилъ готовность заключить миръ; почему приглашаетъ жителей столицы и всего края, чтобы они возвратились къ своимъ занятіямъ и положились на защиту англійскихъ начальствъ, коими безопасность лицъ и имущества будетъ строго охраняема.

4 Апрѣля.

Верхняя палата занималась вчера разсмотрѣніемъ дѣлъ по мѣстнымъ обстоятельствамъ, а въ нижней палатѣ, прочитанъ въ первый разъ билль о обезпеченіи жизни и собственности въ Ирландіи. О'Коннель сильно противился чтенію сего билля, и предлагалъ добавочную къ оному статью. Съ мнѣніемъ его согла-

агум французки, подъ водzą Bu-Medina, przyniósł także kilka głów. Strata Francuzów wynosi 1 zabitego i 8 rannych, między którymi Kapitan Biesse. Bu-Maza miał mieć w tej walce przestrzeloną rękę.

— Emir cofa się do Marokko Według ostatnich wiadomości, znajdował się w Dszebel-Amur, prowincyi Orańskiej, gdzie oczekiwał na posiłki, i wywiadywał się o sposobie myślenia plemion prowincyi Orańskiej, ale wcale przeciwną życzeniom swoim otrzymał wiadomość. W Oranie od kilku miesięcy spokojność została przywrócona, i ani jedno plemię nie oświadczyło się za Abd-el-Kaderem.

— Do Algieru ciągle się zgłaszają wychodźcy. Prefektura w Dordogne odbiera nieustannie prośby całych rodzin, które sprzedawszy swą własność, do Afryki wynieść się pragną.

Dnia 4 kwietnia.

Izba Deputowanych po mowie P. Guizot, w której bronił traktatu z Belgią zawartego, przyjęła znaczną większością projekt do prawa w tym przedmiocie, odrzucając wprzód wszystkie proponowane dodatki.

— W tych dniach, Poseł angielski miał liczne narady z Ministrem spraw zagranicznych, w przedmiocie interesów hiszpańskich. Mówią, że gabinety: Londyński i Paryżki wystąpiły do Madrytu protestacją przeciw przedsięwziętym przez obecne ministerstwo środkom.

— Przed kilku dniami, brzybyli tu sekretarze poselstwa Tureckiego, Halina-Efendi i Rhenzi-Efendi, z całą kancellaryą. Soliman Basza przybędzie za dni kilka.

— Wybory gwardyi narodowej Paryżkie już są ukończone. Gwardya ta, licząc 56,085 głów, ma 30,090 głosujących, którzy potwierdzili w dawniejszych stopniach 897 oficerów, 392 posunęli na wyższe, a 396 oficerów nowo obrali.

А н г л і я.

Лондонъ, 2 kwietnia.

Onegdaj otrzymano tu nową pocztę Indyjską, wyprawioną z Bombaj d. 3 marca, a z nią potwierdzenie doniesionej już przez telegraf wiadomości o czwartej wielkiej bitwie i zwycięstwie Anglików nad Seikami pod Sobraon, odniesionem d. 10 lutego. Seikowi odparci zostali za Sutedż, i cała angielska armia d. 14 lutego wkroczyła do Pendżabu, którego stolica Lahora, jak sądzą, już d. 24 lutego musiała być w ręku Anglików. Wczoraj po południu, 52 wystrzały z dział w Tower, ogłoszły mieszkańcom stolicy tę radośną nowinę. Gwardye obchodziły ją wczoraj wielką biesiadą, dzisiaj zaś, podczas parady, odczytana ma być wojskom depesza, zawierająca wszystkie szczegóły wygranej bitwy. (Ob. Indye).

— *Standard* umieścił odezwę Jeneralnego Gubernatora Indyj, wydaną w dniu 10-m lutego z obozu pod Lulleenace do naczelników i mieszkańców Pendszabu w której ich zawiadamia, że młody Monarcha Dhueelep-Sing, łącznie ze swymi ministrami, przystawszy na warunki podane mu przez władzę Angielskie, skłania się do zawarcia pokoju; wzywa zatem mieszkańców stolicy i całego kraju, aby zupełną pokładali ufność w władzach pomienionych, i wracali do swych zwykłych zatrudnień; wszelka bowiem ich własność równie jak i osoby święcie będą szanowane.

Dnia 4 kwietnia.

Izba Wyższa zajmowała się wczoraj przedmiotami miejscowymi, Izba zaś Niższa odczytaniem po raz pierwszy bilu o zabezpieczeniu życia i majątków w Irlandyi. O'Connell żywo opierał się jego odczytaniu i proponował poprawkę. Zdanie O'Connella podzielał także P. Osborne. Przeciw poprawce mówił P. Sidney Herbert, sekretarz mini-

сился также лорд Осборнъ, а противъ оного говорилъ секретарь военнаго министерства, г-нъ Сидней Герберъ. Кромѣ лорда Джона Россела, объявившаго, что онъ не намѣренъ противиться первому чтенію билля, говорили въ пользу и противъ оного, Гр. Вриджеманъ, Келль, Сеймуръ и Фицджеральдъ; наконецъ палата разошлась.

— Акціонеры Остъ-Индской компаніи, на бывшемъ вчера засѣданіи, постановили объявить благодарность Англо-Индійскимъ войскамъ, за одержанную ими побѣду на Сутледжѣ.

Остъ-Индія.

Вотъ официальные подробности о четвертой рѣшительной побѣдѣ Англичанъ при Собраонѣ:

„Англійскія войска, послѣ двухъ первыхъ выигранныхъ сраженій при Фирозпурѣ и Мудкихъ (См. N. 23 и Вилен. Вѣст.), расположились въ первой половинѣ Января, на лѣвомъ берегу Сутледжа, на просторнѣйш 20 англійскихъ миль (30 верстъ), въ окрестностяхъ города Фирозпура. Войска эти, раздѣленные на три дивизіи, состояли изъ 40,000 человекъ. Правый флангъ сей арміи, подъ командою генерала Смита, произвелъ новое сраженіе съ Сеиками и одержалъ побѣду при Аливалѣ, 28-го Января (См. N. 28-й Вилен. Вѣст.) Послѣ сего сраженія, Англичанамъ оставалось еще выбить Сеиковъ изъ ихъ позиціи по эту и по ту сторону Сутледжа при Геррикахъ, противъ главной квартиры саръ Ю-Гоу. Генераль Смитъ, разрушая укрѣпленія въ Гунгромѣ, Буддиволѣ и Нарпурѣ, спустя четыре дня послѣ своей побѣды, выступилъ изъ своей позиціи, и 8-го Февраля присоединился къ арміи главнокомандующаго. Немедленно сдѣланы были приготовленія для нападенія на непріятеля. Главная позиція Сеиковъ по эту сторону рѣки, состояла изъ упомянутого уже мостоваго укрѣпленія, защищаемаго 70-ю орудіями и 30 ю тысячами войскъ. Другой сильный отрядъ Сеиковъ находился по ту сторону Сутледжа и соединялся съ укрѣпленіемъ посредствомъ понтоннаго моста, сдѣланнаго, какъ говорятъ, подъ руководствомъ испанскаго инженера, полковника Донъ Гурбоэ де Алянтары. Двойная полукруглая линія батарей высокіе валы, глубокіе и широкіе рвы, фашинны, редуты и бастионы служили, по видимому, надежною обороною отъ всякаго нападенія; кромѣ того, укрѣпленія прикрываемы были фланговыми выстрѣлами нѣсколькихъ редутовъ, находившихся на другой сторонѣ рѣки, и вездѣ устроенны были мины.

„Операція Англичанъ, которыхъ здѣсь было 20,000 человекъ, началась ночью, 10-го Февраля. Въ 3 часа утра Англичане заняли всѣ оставленныя Сеиками позиціи, и между прочимъ деревню Собраонъ, а съ восходомъ солнца орудія открыли огонь. Ядра, бомбы и ракеты слѣдовали одна за другою съ ужасною быстротою, и частыя взрывы зарядныхъ ящиковъ въ непріятельскомъ лагерѣ, свидѣтельствовали объ успѣшномъ дѣйствіи артиллеріи. Но вскорѣ и Сеики, испуганные былобомбардированіемъ, принялись за свои орудія, и открыли столь убійственный огонь, что Англичане потеряли всякую надежду взять ихъ укрѣпленіе однимъ только бомбардированіемъ. Двѣ бригады полковниковъ Стаси и Вилькенсона получили послѣ сего повелѣніе штурмовать укрѣпленія, подъ прикрытіемъ конной и пѣшей артиллеріи, подослѣвшей усиленнымъ маршемъ. Въ одно мгновеніе раздался громъ 120 орудій; бой былъ ужасный, и взятіе укрѣпленій казалось сомнительнымъ; ибо штурмовавшіе полки не только были подвержены дѣйствію всѣхъ непріятельскихъ батарей, но конница Сеиковъ готовилась уже къ нападенію. Но образованіе среди сильнаго огня, карре, воспрепятствовало сему. Между тѣмъ Сеики замѣтивъ, съ какою неустрашимостію Англичане, не смотря на ужасную пальбу, продолжаютъ подвигаться впередъ, колебались, и тогда, воспользовавшись этимъ Англичане тотчасъ взяли приступомъ вѣншія укрѣпленія. Сипаи соревновали Европейцамъ въ мужествѣ и рѣшимости. Между тѣмъ двинулись другіе резервные дивизіи Англичанъ на подкрѣпленіе, и начали угрожать прочимъ частямъ окоповъ; въ то же время Сеики сосредоточили свои силы, и бросились на двѣ первыя дивизіи Англичанъ, чтобы вытѣснить ихъ изъ занятыхъ ими окоповъ. Здѣсь завязался ужасный

sterstwa wojny. Oprócz Lorda John Russel, który oświadczył, iż nie chce głosować przeciw pierwszemu odczytaniu bilu, mówili za i przeciw, PP. Bridgeman, Kelly, Seymour i Fitzgerald; poczem rozprawy odroczone.

— Akcyonarynsze spółki Indyjskiej, na wczorajszem zebraniu swoim, uchwalili podziękowanie wojsku Angielsko-Indyjskiemu za odniesione zwycięstwa nad Sudledżem.

INDYE Wschodnie.

Oto są urzędowe szczegóły, o czwartém ważném zwycięstwie Anglików pod Sobraon:

„Wojsko angielskie, po dwóch pierwszych wygranych bitwach pod Firozpur i Mudkih. (Ob. N. 23 Kur. Wiln.), rozłożyło się w pierwszej połowie Stycznia, na lewym brzegu Sutledżu, na przestrzeni 20 mil angielskich (30 wiorst) w okolicach miasta Firozpur. Wojsko to podzielone na 3 dywizye, liczyło w ogóle około 40,000 ludzi. Prawe jego skrzydło, pod wodzą Jenerała Smith, stoczyło nową bitwę z Seikami i odniosło nowe zwycięstwo pod Aliwal, d. 28 Stycznia (Ob. N. 28 Kur. Wiln.). Po tém zwycięstwie zostawało jeszcze Anglikom wyprzeć Seików z obronnego ich stanowiska na obu brzegach rzeki Sutledżu, pod Hurrikih, naprzeciw głównej kwatery Jenerała Sir Hugh-Gough. Jenerał Smith, we cztery dni po swoim zwycięstwie pod Aliwal, kazawszy zburzyć twierdze Guugroma, Buddiwal i Nurpur, wyruszył ze swego stanowiska, i d. 8 lutego połączył się z naczelnym wodzem. Natychmiast poczyniono przygotowania do uderzenia na nieprzyjaciela. Główne stanowisko Seików na tym brzegu rzeki Sudledż, składało się z wspomnianego już przedmостowego szanцу, który oprócz mocnych warowni, osadzony był 70 działami i bronią przez 30,000 dobrze wyćwiczonego wojska. Druga znaczna kolumna Seików, obozowała po drugiej stronie rzeki, i utrzymywała związki z swym szanцем, za pomocą dobrze urządzonego pływającego mostu, którego budową, jak głoszają, kierował inżynier hiszpański, Półkownik Don Hurboe de Aleantara. Podwojna półokrągła linia baterii, wysokie okopy, głębokie i szerokie rowy, potrójna linia wałów z ziemi i desek, faszyny, reduty i bastiony, zdawały się zabezpieczać to stanowisko od wszelkiego napadu. Prócz tego ostrzeliwało je kilka redut z przeciwnego brzegu rzeki, i wszędzie były pozakładane miny.

„Działania Anglików, których liczba wynosiła 20,000 ludzi, rozpoczęły się w nocy z d. 9 na 10 lutego. O godz. 3-iej z rana, zajęli już Anglicy pobliskie, przez Seików opuszczone stanowiska, a między innemi wieś Sobraon, a zaś o wschodzie słońca zaczęła się kanonada. Granaty, bomby, rakiety, następowały z przerażającą szybkością; częste wybuchy wozów amunicyjnych w obozie nieprzyjacielskim, dowodziły ich skutecznego działania. Wnet atoli i Seikowie, przerażeni z początku bombardowaniem, rozpoczęli ze strony swojej tak straszliwy ogień, iż przekonano się wkrótce, że szanце nie mogą być zdobyte samém tylko bombardowaniem. Dwie brygady Półkowników Stacy i Wilkinson otrzymały zatem rozkaz przypuszczenia szturm pod zastoną konnej i pieszej artylleryi, która galopem nadbiegła. W jednej chwili zagrzmiało 120 dział; rzeź była okropna, i zdawało się być bardzo wątpliwem, czy warownie zdobyte zostaną; albowiem szturmujące półki nie tylko były wystawione na wszystkie baterie nieprzyjacielskie, ale także jazda Seików gotowała się do natarcia. Szybkie utworzenie środ ognia czworoboków piechoty, nie dopuściło tego. Tymczasem Seikowie, widząc linią angielską, pomimo ognia niezachwianie postępującą naprzód, zaczęli nieco się wahać, z czego korzystając Anglicy zdobyli fortyfikacje zewnętrzne. Sipajowie współubiegali się z Europejczykami w mężstwie i wytrwałości. Tymczasem zbliżyły się i inne dywizye odwodowe Anglików i zagroziły innym punktom fortykacyi, podczas gdy Seikowie, zebrawszy całe swe siły, rzucili się z szablą w ręku na dwie pierwsze brygady Anglików, dla wypędzenia ich z zajętych okopów. Tu wszczęła się okropna walka, i nie pierwsi się zakończyła, aż gdy wszystkie dywizye angielskie po kolei do boju wprowadzone zostały, i gdy ich jazda, znalazłszy sobie drogę do szanców, artylerzystów nieprzyjacielskich przy ich działach pozabijała. Wtedy dopiero ustał ogień Seików, którzy sami w dzikię rozpaczę rzucili się tłumem

бой, который тогда только кончился, когда все пехотные дивизии Англичан введены были в дело, и когда кавалерия их, проложив себе путь в окопы, перерубила всех неприятельских артиллеристов, при их орудиях. Тут огонь неприятельский прекратился; Сеики в отчаянии побуждали в 6-й порядк по повтовному мосту, поражаемые ядрами и пулями Англичан. Тысячи их бросились в рѣку, которая вдруг поднялась; в это время мост отчасти подломился и рѣка наполнилась утопающими. Два часа Англичане производили огонь по массам спасающихся бѣгством неприятеля, так что вода в Сутледж, в буквальном смысле, поблгронѣла от крови. У пехоты не стало зарядов, но конная артиллерия продолжала пальбу до тех пор, пока ни одного человека не было видно на разстоянии выстрѣла. Состраданіе исчезло; пощады никому не было. Кроме того, — пишут в *Bombay Times*, — Сеики в начал сраженія всех попавшихся им в плѣнь раненых жестоко изувѣчили и умертвили. Битва продолжалась 5 часов, а рукопашный бой два часа. Уровъ Англичан состоит изъ 2,383 человекъ, в томъ числѣ 17 убитых и 101 ранъ европейских офицеровъ; живыхъ чиновъ убитых 303, раненых 1,913. Между убитыми офицерами находятся: генералъ Дикъ, Бригадиръ Тайлоръ и подполковникъ Райенъ, два капитана, девять поручиковъ и три прапорщика. Потерю Сеиковъ, изъ которыхъ очень много утонуло, полагаютъ въ 10,000 человекъ. Весь лагерь ихъ съ орудіями достался въ добычу побѣдителямъ.

— Въ заключеніе своего оффиціального доведенія, главнокомандующій упоминаетъ объ участіи, — которое принималъ въ сраженіи принцъ Вальдемаръ Прусскій и сопровождающіе его графы Оріола и Гребенъ, кои сражались въ передовыхъ рядахъ, гдѣ опасность была самая большая. Генераль-губернаторъ, въ приказъ своемъ, изъявилъ искреннѣйшую благодарность принцу и его спутникамъ.

— Тотчасъ послѣ сей побѣды, генераль-губернаторъ, находившійся здѣсь на полѣ сраженія, принялъ уполномоченныхъ Гуладъ-Синга, которыхъ онъ до того времени не хотѣлъ видѣть. Но, кажется, имъ и теперь данъ тотъ же отвѣтъ, что дальнѣйшіе переговоры будутъ введены въ Лагоръ. Еще почью на 4-е Февраля англійскія войска переправлены были за Сутледж; при сихъ войскахъ находился и генераль-губернаторъ, который, съ ними 14-го Февраля прибылъ въ Кулуръ, отстоящій на 32 англ. мили отъ Лагора. Въ этотъ день все англійскія войска вступили въ Пенджабъ; говорятъ, что Гуладъ-Сингъ хочетъ самъ ѣхать въ британскій лагерь, и что для конвоя высланъ къ нему полкъ уланъ. Бригадиръ Валеръ, оставивъ Ардіану, перешелъ черезъ Сутледж, 17 Февраля, и занялъ Филуръ, не встрѣтивъ никакого сопротивленія.

— 14-го Февраля, генераль-губернаторъ обнародовалъ прокламацію, изъ коей видно, что по крайней мѣрѣ теперь англійское правительство не намѣрено овладѣть Пенджабомъ. П. Гардинжъ объявляетъ, что онъ имѣетъ въ виду только то, чтобы побѣжденные совершенно войска Сеиковъ сдѣлать на будущее время безвредными, и потому то военныя издержки должны быть уплачены тѣми, кои вызвали войну, и англійскія войска будутъ занимать Пенджабъ до совершенной уплаты оныхъ. Когда же издержки сии будутъ возвращены и образуется сильное правительство, въ то время Англичане очистятъ Пенджабъ, за исключеніемъ провинцій между Сутледжемъ и Беасомъ, переходящихъ въ собственность Остъ-Индской компаніи.

— Церковь изъ литаго желѣза отправлена на дѣлахъ изъ Англіи въ Ямайку; она 400 аршинъ длиною и 14 шириною; окна состоятъ изъ стеколъ толщиною въ 7 миллиметровъ; башня превосходно украшена разноцвѣтными стеклами. Все зданіе стоитъ 25,000 франковъ.

до нечистики черезъ мостъ плывающаго, десятичлѣнныя черезъ дѣла и рѣчная брѣня Англичан. Тысячи ихъ пробовало плыть перебраться рѣку, которая skutkiem tego вежбала; тмечасемъ мостъ заламаъ сѣ въ чѣсѣи, и ала повнрчѣннл рѣки покpыла сѣ тоначемъ. Прѣз двѣ гогдзнн безъ прѣр- вы стрѣлаб Англичѣ до тѣи нечѣкающѣи массы лудзѣ, такъ, жѣ вода, дослѣвнѣ бнорач, од крвн сѣ зарумѣннла. По вчѣрпанн амуннчнн пѣчогы, конна артыллѣрнл утрчн- мывала далшы огнѣ, допѣкн анн лѣдн нѣпрчѣжнчѣл нѣ позостал на прѣтрѣннн выстрѣлу. Всѣлка лудзкосѣ и лн- тосѣ усталл; ннкт ннкому прѣбачѣннл нѣ давалъ. Прѣчѣз тѣго, Сѣиковѣ покалѣчѣлн окрутнѣ луб позабнжалн всчѣ- клнхъ жѣнѣовъ и раннѣхъ, кѣорчѣ сѣ въ пѣрвѣшѣи чѣвлн влкн в нхъ рѣчѣ дѣсталн. Бнтва трѣвала 5 гогдзнн, а сѣчѣранн сѣ върѣзъ 2 гогдзнн. Стрѣла Англичѣвъ в бнтвѣ вчнносн 2,383 лудзѣ, помѣдчѣ кѣорѣмн 13 забнтыхъ и 101 раннѣхъ офнцѣровъ Еурѣпѣйскнхъ, орачъ 303 забнтыхъ и 1,913 ран- нѣхъ подѣфнцѣровъ и жѣлнчѣрчѣ. Поглѣгл: Жѣнѣралъ Днчъ, Брнгардчѣр Талѣоръ, Подѣполковннчъ Ралѣанъ, 2 Капнтанѣвъ, 9 Порѣчнчѣковъ, 3 Чѣорѣжѣхъ. Стрѣлу Сѣикѣвъ, з кѣорчѣхъ бадчѣо вѣчѣе утонѣло, подачѣ на 10,000. Чѣлѣ нхъ обѣзъ вразъ з 67 дѣлаамн дѣсталъ сѣ въ рѣчѣ звчѣчѣзѣчѣвъ.

— При конѣ свѣго урѣдѣовѣго рапорту, Вѣдчъ начѣл- ны вѣспѣснла о засѣчѣтнмъ удѣалѣ, жѣкн мнѣл в бнтвѣ Хнѣзѣ Вальдѣмаръ Прусскн и товѣрчѣзѣчѣи му Хрѣбнчѣмъ Орнѣла и Грѣбѣнъ, кѣорчѣи вѣчѣлчѣлн въ прѣднѣчнхъ шѣрѣгахъ, гдѣ нѣбѣзпѣчѣнѣсѣво бѣло нажѣвчѣсѣе. Подѣбнѣчѣзъ по- чѣхвалѣ завѣчѣра розкачъ днѣннчъ Жѣнѣралнѣго Губѣрнаторѣ, кѣорчѣи вчннурчѣл нажѣчѣчѣсѣе подѣжѣковѣваннѣ дѣла Хнѣчѣа и жѣ- го товѣрчѣзѣи брѣнн.

— Зарѣзъ по бнтвѣ, Жѣнѣралнчъ Губѣрнаторъ, кѣорчѣи лубѣ безъ ознѣчѣнѣго доводѣтѣва зуову сѣ въ нѣжѣи жѣнѣдовѣл, прѣжѣлѣ дѣлѣговѣнѣхъ од Гуладъ-Сннга, кѣорчѣхъ дѣтѣчѣзѣсъ внѣдѣчѣе вѣчѣлѣ нѣ чѣчѣл. Алѣ и тѣ рѣзѣи отрѣчѣмнл тѣ тѣлкѣ одповѣдѣ на прѣпѣзѣчѣе свѣоѣ, жѣ въ Лѣхѣорѣ допѣрѣо дал- шы настѣпѣлѣи уклѣды. Жѣсѣчѣе въ нѣчѣи з д. 10 на 11 лѣтѣго, вѣйска англѣйскѣе зачѣлѣ прѣчѣходѣчѣе прѣчѣзъ Сутлѣдѣжъ; д. 14, Жѣнѣралнчъ Губѣрнаторъ станѣл з вѣйскмъ въ Руссуhr, о 32 мнл од Лѣхѣорѣ; въ тѣмъ тѣжъ днѣи чѣлѣ вѣйска ан- глѣйскѣе вкѣрчѣзѣло до Пенѣжабу. Мѣовнѣ, жѣ Гуладъ-Сннгъ чѣчѣе самъ удѣчѣ сѣ до чѣзѣу англѣйскѣго, и жѣ послѣано му на ѣскѣртѣ поѣлкѣ улѣанѣвъ. Брнгардчѣер Вѣхѣлѣер прѣсѣдѣл з Луднѣанъ прѣчѣзъ рѣкѣи д. 17, и жѣзалъ безъ опѣру мнѣсто Фн- луръ.

— Днѣи 14 лѣтѣго Жѣнѣралнчъ Губѣрнаторъ вѣдалъ прокла- мѣчѣу, з кѣорѣѣи чѣказѣе сѣ, жѣ прѣжѣнажѣмнѣнѣ на тѣрѣзъ, рѣзѣдъ англѣйскн нѣмѣа жѣмнѣару опанѣваннѣ Пенѣжабу. П. Хардннѣгѣе оглѣсѣа бѣовнѣмъ, жѣ жѣмнѣарѣмъ жѣго жѣстъ тѣтѣлкѣ, абѣи покѣнанѣе зѣпѣлнѣнѣе вѣйска Сѣикѣвъ ѣчѣзнѣи на прѣ- зѣсѣло нѣе шѣкоднѣвнѣмн; и дѣла тѣжъ кѣосѣта вѣоѣннѣе мѣа жѣ- бѣчѣе запѣлачѣонѣе прѣчѣзъ тѣхъ, чѣо вѣоѣнѣ вѣвѣоалѣи; ннмъ жѣсѣ то нѣе настѣпѣи, вѣйска англѣйскѣе жѣмнѣовѣчѣе бѣдѣа тѣрѣзъ Пенѣжабъ. По жѣврѣчѣеннѣи жѣсѣкошѣтѣвъ и по устанѣовнѣеннѣи слнѣнѣго рѣзѣду, Англичѣи опѣсѣчѣзѣа Пенѣжабъ, вѣжѣавшѣи прѣовнчѣчѣе помѣдчѣи Сутлѣдѣжѣи и Беасъ, кѣорчѣи прѣчѣходѣчѣа на вѣласѣосѣе кѣм- паннн Вѣшѣоднѣо Инѣджнѣшѣѣѣ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.

— Кѣосѣолъ з жѣлаза лѣнѣго вѣслѣанъ жѣсталъ въ тѣхъ днѣахъ з Англіи до Жѣмажѣи. Мѣа ѣкоѣло 400 фѣокѣи дѣлѣгѣосѣи а 14 шѣрѣкоѣосѣи; ѣкнѣа опѣтрѣзонѣе сѣ шѣзѣбамн гѣрубѣосѣи 7 мнлнѣ- трѣвъ; вѣчѣа опѣтрѣзѣна шѣклѣамн колѣорѣовѣмн малѣовнчѣчѣго ѣфѣкѣту. Чѣла бѣдовѣа кѣосѣтуѣе 25,000 франковъ.